U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobců: a) **M. T.**, b) **nezl. M. T.**, a c) **nezl. I. T.**, všichni st. přísl. Ukrajina, všichni bytem Blažimská 1784/4, Praha 4, všichni zast. Mgr. Leonidem Kushnarenkem, advokátem se sídlem Politických vězňů 1272/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2018, č. j. OAM-612/ZA-ZA12-BE05-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 3. 2018, č. j. 2 Az 8/2018 - 29,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] V záhlaví uvedeným rozhodnutím shledal žalovaný žádost žalobců o udělení mezinárodní ochrany nepřípustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o azylu“), a proto řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.

[2] Žalobci napadli rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze (dále také „městský soud“). Současně požádali, aby městský soud žalobě přiznal odkladný účinek.

[3] Městský soud shora specifikovaným usnesením žalobě nepřiznal odkladný účinek. V odůvodnění uvedl, že rozhodnutí o zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona o azylu je rozhodnutím, které žalobcům samo o sobě nezpůsobuje újmu a neukládá jim povinnost vycestovat do země původu. Přímým následkem tohoto rozhodnutí není vyhoštění. Městský soud proto neshledal naplnění důvodů dle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), pro přiznání odkladného účinku, jelikož žalobci návrh na jeho přiznání odůvodnili pouze povinností vycestovat na Ukrajinu.

[4] Žalobci (dále jen „stěžovatelé“) brojí proti usnesení městského soudu o nepřiznání odkladného účinku žalobě kasační stížností. Namítají, že povinnost vycestovat do země původu je nepřímým důsledkem napadeného rozhodnutí žalovaného. Tím, že městský soud nepřiznal odkladný účinek žalobě, *de facto* nutí stěžovatele pobývat na území České republiky neoprávněně a vyčkat, až jim bude uděleno správní vyhoštění. Navrhují proto, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Zároveň požádali o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[6] Kasační stížnost je nepřípustná.

[7] Důvody nepřípustnosti kasační stížnosti jsou upraveny v § 104 s. ř. s. Podle odst. 3 písm. c) tohoto ustanovení je nepřípustná kasační stížnost proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné.

[8] Citované ustanovení zákona nepřipouští podat kasační stížnost proti usnesení o nepřiznání odkladného účinku žalobě; ke stejnému výkladu dospěla i ustálené judikatura Nejvyššího správního soudu. Ten se k procesně obdobné situaci vyjádřil v usnesení ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 As 10/2005 - 46, v němž uvedl, že „[r]*ozhodnutí o odkladném účinku žaloby jako procesní institut je zcela nepochybně svou povahou rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání; není-li zrušeno soudem, zaniká z moci zákona. Dočasnou povahu má proto i rozhodnutí, jímž byl - jako v případě stěžovatele - návrh na přiznání odkladného účinku žaloby zamítnut. Zamítavé rozhodnutí totiž nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé.*“ Tento závěr potvrdil i Ústavní soud. Uvedl, že „[r]*ozhodnutím dočasným je nepochybně i rozhodnutí, kterým soud rozhoduje o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, a to bez ohledu na to, zda soud podanému návrhu vyhoví či nikoli. Rozhodnutí krajského soudu, kterým byl zamítnut návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, nijak neovlivňuje průběh samotného řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu*“ (viz usnesení ze dne 9. 6. 2005, sp. zn. III. ÚS 156/05).

[9] Výše uvedená judikatura je konstantní; nepřípustnost kasační stížnosti v situaci, kdy je kasační stížností napadeno usnesení krajského (resp. městského) soudu o nepřiznání odkladného účinku žaloby, Nejvyšší správní soud konstatoval i v usnesení ze dne 17. 5. 2012, č. j. 7 As 61/2012 - 37. Z něj vyplývá, že „[p]*rávě ze skutečnosti, že účinek rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, ať již pozitivní anebo negativní, je časově omezen právě jen dobou trvání řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, lze dovozovat, že se jedná o rozhodnutí, která jsou podle své povahy dočasná. Na uvedeném závěru nic nemění ani to, že mohou mít i trvalé následky*.“

[10] Uvedená judikatura je aplikovatelná i na posuzovaný případ. Kasační stížnost stěžovatelů směřuje proti usnesení městského soudu, jímž byla zamítnuta žádost o přiznání odkladného účinku žalobě. V souladu s § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je nepřípustná kasační stížnost směřující proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné, jímž je i rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku žalobě.

[11] Pro úplnost soud poznamenává, že nepřehlédl, že městský soud stěžovatele nesprávně poučil o možnosti podat proti napadenému usnesení kasační stížnost. Nesprávné poučení městského soudu o tom, že proti jeho rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, však nemůže její přípustnost založit (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36).

[12] Kasační stížnost stěžovatele tedy směřovala proti usnesení, které je podle své povahy dočasné, a proto ji soud podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[13] Protože soud kasační stížnost odmítl, nezabýval se dále stěžovatelovým návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[14] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. dubna 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu